

вимогливості до себе, що виявляється неможливим за відсутності фізичних навантажень і розвитку особистої фізичної культури.

Зазначимо, що якісне та регулярне тренування фізичних і тактичних навичок забезпечує належне виконання поліцейськими своїх службових обов'язків. В умовах сучасності від працівника правоохоронних органів вимагають великої віддачі у своїй роботі і це не вдається можливим без постійного вивчення нормативного матеріалу, а також практичних навичок та вмінь. Відповідно до статті 30 Закону України «Про фізичну культуру і спорт» фізична підготовка являє собою частину загальної системи навчання та виховання працівників правоохоронних органів і безпосередньо спрямована на забезпечення фізичної готовності особового складу до професійної діяльності [2].

При підготовці майбутніх працівників поліції особи, які вирішили охороняти та забезпечувати захист людей, суспільства та держави в цілому, під час свого навчання повинні проходити курс спеціальної фізичної підготовки, який надається у програмі навчальних закладів із специфічними умовами навчання. На відповідних заняттях особи вивчають особливості рукопашного бою, спеціальні прийоми, а також щодня мають можливість удосконалювати свої фізичні якості. Задля формування та удосконалення фізичних та спортивних навичок у курсантів викладачі обирають найбільш ефективні та необхідні засоби, методи та форми навчання. Загалом фізична підготовка проводиться та організовується у формі навчальних занять, ранкової фізичної зарядки, спортивно-масової роботи і має у своєму складі виховну та оздоровчу функції.

Отже, можна зробити висновок, що фізичка підготовка та спорт є одними із найголовніших елементів при підготовці майбутніх працівників правоохоронних органів. Заклади вищої освіти із специфічними умовами навчання організовують різноманітні ефективні заходи, спрямовані на надання можливості курсантам удосконалювати свої навички та фізичні якості на заняттях із спеціальної фізичної підготовки, а викладачі самостійно, взаємодіючи з першопочатковою підготовкою групи, а також інших умов, обирають найбільш ефективні та необхідні засоби, методи та форми навчання.

Список використаних джерел:

1. Дідковський, В. А. Критерії та показники спеціальної фізичної підготовки майбутніх офіцерів національної поліції України. Підготовка поліцейських в умовах реформування системи МВС України. Харків, 2020. 143-147 с.
2. Про фізичну культуру і спорт: Закон України від 24 грудня 1993 року. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3808-12#Text> (дата звернення: 09.07.2022).

Петрушин Дмитро Владиславович
доцент кафедри спеціальної фізичної підготовки
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ,
кандидат наук з фізичного виховання та спорту

ХАРАКТЕРИСТИКА ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВЛЕНОСТІ КУРСАНТІВ В СИСТЕМІ ФІЗИЧНИХ ЗАХОДІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОСОБИСТОЇ БЕЗПЕКИ ЯК ФУНКЦІОНАЛЬНА СКЛАДОВА ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ПРАВООХОРОНЦІВ

Фізична активність людини спрямована, перш за все, на зміну стану її організму, на підвищення рівня розвиненості фізичних якостей та здібностей. Досягти цього можна лише шляхом тренувань. Основу тренуючого ефекту, його механізм визначає фундаментальна особливість усього живого – здібність до адаптації, до розвитку завдяки пристосуванню до зовнішніх впливів. Ця здібність є головною в забезпеченні життєздатності організмів, їх виживання й удосконалення за умов невинної зміни зовнішніх впливів і змін у самому організмі.

Фізична підготовка є складовою системи службової підготовки поліцейських. Організація службової підготовки працівників Національної поліції України здійснюється відповідно до наказу МВС України №50 від 26 січня 2016 р.

Службова підготовка містить сукупність організаційних складових, видів, форм підготовок і контролю рівня службової (у тому числі фізичної) підготовленості поліцейських.

Фізична підготовка – це комплекс заходів, спрямований на формування та вдосконалення рухових умінь і навичок, розвиток фізичних якостей та здібностей поліцейського з урахуванням особливостей його професійної діяльності [1].

Фізична підготовка має плановий та системний характер.

До системи фізичної підготовки належать:

- загальна фізична підготовка (ЗФП);
- тактика самозахисту та особистої безпеки (тактика самозахисту);
- масові фізкультурно-спортивні заходи та секційні заняття з видів спорту.

Навчання з фізичної підготовки передбачає формування та вдосконалення в поліцейських [6]:

– рухових якостей і навичок, необхідних у повсякденній діяльності та в разі виникнення екстремальних ситуацій;

– витривалості, швидкісних і силових рис, які забезпечують можливість переслідування правопорушника та перевагу в силовому протистоянні під час його затримання, зокрема з подоланням природних і штучних перешкод;

– навичок самоконтролю за фізичним станом і станом здоров'я в процесі виконання фізичних вправ;

– практичних навичок застосування прийомів самозахисту, особистої безпеки, фізичного впливу тощо.

Зміст фізичної підготовки охоплює теоретичні знання, методики розвитку фізичних якостей, практичні навички застосування заходів фізичного впливу, спеціальних засобів та способів допомоги потопаючому. Основним засобом фізичної підготовки є фізичні вправи, виконання яких необхідно поєднувати з дотриманням гігієнічних вимог та заходів запобігання травматизму.

Загальна фізична підготовка (ЗФП) – процес удосконалення рухових фізичних якостей, спрямованих на всебічний і гармонійний фізичний розвиток людини. Вона сприяє підвищенню функціональних можливостей, загальній працездатності, є базою для спеціальної підготовки та досягнення високих результатів у вибраній сфері діяльності [1, 8].

ЗФП спрямована на збереження та зміцнення здоров'я, підвищення рівня загальної працездатності, оптимізацію фізичного і психічного стану, загартовування організму, виховання звички до регулярних занять фізичними вправами та здатності до перенесення великих фізичних навантажень, усунення недоліків у фізичній підготовленості та цілеспрямований розвиток окремих фізичних якостей, корекцію особливостей будови тіла (об'єму м'язів, ваги тіла, осанки тощо). Вона є засобом залучення поліцейських до регулярних занять спортом, удосконалення спортивної майстерності, активного відпочинку та змістовного дозвілля.

ЗФП працівників поліції складається з комплексу гімнастичних та легкоатлетичних вправ. Заняття з гімнастики проводяться задля розвитку сили, спритності, швидкості, витривалості, координації рухів, орієнтації в просторі, стройової виправки. Зміст її складають: загально-розвиваючі вправи, КСВ, гімнастично-силовий комплекс, вправи на гімнастичних снарядах (перекладині, паралельних жердинах, коні, канаті, гімнастичній лаві, драбині та інших), вправи з гімнастичним інвентарем (гіри, гантелі, палка, скакалка тощо), вправи на тренажерах (атлетична гімнастика).

Під навантаженням у спортивному тренуванні слід розуміти вплив фізичних вправ на організм людини, що викликає активну реакцію його функціональних систем. Інтенсивність протікання адаптаційних процесів в організмі визначається характером, величиною та спрямованістю навантаження. За характером навантаження можуть бути поділені на тренувальні та змагальні, специфічні та неспецифічні; за величиною – малі, середні, значні, великі; за спрямованістю – на ті, що сприяють розвитку окремих рухових здібностей (швидкості, сили, координації, витривалості, гнучкості) чи їх компонентів. Навантаження можуть бути спрямовані на удосконалення координаційної структури рухів, компонентів психічної підготовленості чи тактичної майстерності. Величина навантаження може бути охарактеризована з зовнішньої та внутрішньої сторін. Зовнішня сторона навантаження може бути представлена показниками сумарного обсягу виконаної роботи (загальний обсяг тренування в часах, кілометрах, кількість тренувальних занять, змагань) та показниками його інтенсивності (темп руху, швидкість виконання вправи, час подолання відрізків та дистанцій, величина обтяження тощо) [2, 8].

Для фізичної підготовки характерна комплексність у використанні засобів. До засобів фізичної підготовки належать: фізичні вправи, природні сили оточуючого середовища та гігієнічні фактори. Специфічними засобами фізичної підготовки є ті, що ґрунтуються на доцільно спрямованій руховій активності – фізичні вправи [2, 10].

Багато спортивних дій настільки складні за технікою виконання, що для їх засвоєння доводиться застосовувати допоміжні вправи, які ще мають назву підвідних. Ці вправи простіші, легші для виконання, ніж основна дія, що вивчається, але вони мають істотну подібність з нею або її окремими частинами. Зазвичай допоміжна вправа застосовується для полегшення засвоєння або відпрацювання окремого технічного прийому. При дуже складній техніці рухів застосовують цілу систему допоміжних вправ [3, 7].

До основних знань, потрібних для ефективного розвитку фізичних якостей працівників поліції, належать такі: знання методів, форм, засобів розвитку основних фізичних здібностей; знання нормативних актів, які регламентують організацію фізичної підготовки в підрозділах Національної поліції України.

Додаткові теоретичні знання – це засади правил дотримання особистої гігієни, контролю та самоконтролю під час занять фізичними вправами.

Завдяки комплексному використанню основних і додаткових теоретичних та методичних знань із фізичної підготовки можливо досягнути найвищої ефективності під час навчання майбутніх працівників поліції та у процесі службової підготовки правоохоронців. Засвоєння цих знань дасть можливість правильно оцінити обстановку, окремі ситуації, обрати найоптимальніші дії, прийоми та комбінації прийомів [5, 9]. Тому не випадково у навчальних планах із підготовки поліцейських передбачено не лише проведення практичних занять зі спеціальної фізичної підготовки, а і відведено певну кількість годин для засвоєння теоретичного матеріалу.

Список використаних джерел:

1. Бондаренко И. Г. Определение уровня физической подготовленности студентов: двигательные тесты и методики индексов. Физическое воспитание студентов. ХООНОК-ХГАДИ, 2011. № 2. С. 10-14.
2. Бутов С.Е. Основы специальной физической подготовки работников органов внутренних дел: учеб. пособие / под общ. ред. Я.Ю. Кондра-тьева, Е.М. Моисеева. Киев: Нац. акад. внутр. дел Украины, 2003. 338 с.
3. Мартышко А.Ю., Рябуха А.С. Особенности формирования теоретических и методических знаний по физической подготовке полицейских. юри-дична психология. 2016. № 2. С. 91-99. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/urpp_2016_2_10.
4. Основы персональной тренировки (2012). Под ред. Роджера Эрла, Томаса Р. Бехля; пер. с англ. И. Андреев. Киев: Олимпийская литература, 724 с.
5. Пасько О.Ф. Система подготовки будущих работников для национальной полиции. Национальный юридический журнал: теория и практика. 2016. № 10. С. 191-194.
6. Положення про організацію службової підготовки працівників Національної поліції України, затверджене Наказом Міністерства внутрішніх справ України № 50 від 26 січня 2016 року. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z0260-16>.
7. Пояснительная записка Департамента кадрового обеспечения Министерства внутренних дел Украины в учебный план подготовки специалистов ступени высшего образования бакалавр по специальности «Право».
8. Сергієнко Л.П. Комплексне тестування рухових здібностей людини Л.П. Сергієнко. Миколаїв: УДМТУ, 2001. 360 с.
9. Цильмак А.Н. Психологическая структура следственной деятельности. Научный вестник Львовского государственного университета внутренних дел. Серия психологическая. 2012. №. 2 (1). С. 330-337
10. Шиян Б.М. Теория и методика физического воспитания школьников: в 2 ч. Тернополь: Богдан, 2001. Ч. 1. 272 с. URL: http://www.studmed.ru/view / shiyan-bm-teorya-ta-metodika-fzichnogo-vihovannyashkolyarv_8f6442dca65.html.

Писаревський Сергій Васильович

старший викладач кафедри технічного та тилового забезпечення Національної академії Національної гвардії України, здобувач Національного університету цивільного захисту України

ЕТАПИ СТАНОВЛЕННЯ ТА ФУНКЦІЇ ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА В УКРАЇНІ У СФЕРІ ЛОГІСТИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СИЛ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Сьогоднішній розвиток України постійно супроводжується виникненням кризових ситуацій, що загрожують державній безпеці. Незворотна глобалізація зближує Україну з ЄС. При цьому, росія не готова прийняти євроінтеграцію України, як підсумок – збройна агресія у Донецькій та Луганській областях й широкомасштабне вторгнення ворожих військ на значну частину територію України.

Зазначені події стали поштовхом для масштабних і структурних реформ у сфері безпеки України взагалі, а логістичного забезпечення зокрема. В розрізі розвитку логістичного забезпечення сил безпеки досвід країн з ринковою економікою доводить доречність впровадження державно-приватного партнерства.

Вітчизняне законодавство визначає державно-приватне партнерство, як співробітництво між державою, територіальними громадами в особі відповідних державних органів, що здійснюють управління об'єктами державної власності, органів місцевого самоврядування, Національною академією наук України, національних галузевих академій наук (державних партнерів) та юридичними особами, крім державних та комунальних підприємств, установ, організацій (приватних партнерів), що здійснюється на основі договору в порядку, встановленому визначеним законодавством та нормативно-правовими актами.

Проведеними дослідженнями встановлено, що сьогодні визначені чіткі норми та правила організації державно-приватного партнерства в Україні. Однак визначений перелік сфер реалізації державно-приватного партнерства є занадто вузьким. Тому процес прийняття рішення щодо застосування механізмів державно-приватного партнерства в сфері безпеки держави є занадто складний та не позбавлений корупційної складової.

Проведено аналіз нормативно-правових джерел, наукових досліджень та практики впровадження державно-приватного партнерства в Україні. Аналіз засвідчує, що ця сфера знаходиться в започаткованому стані. Наразі державно-приватне партнерство розвинене в основному у державному (муніципальному) секторі, а саме в житлово-комунальному господарстві, транспорті та медицині. При цьому поза увагою залишаються питання розвитку державно-приватного партнерства у сфері забезпечення державної безпеки взагалі, а у логістичному забезпеченні сил безпеки України зокрема.

Визначено, що державно-приватне партнерство в сфері логістичного забезпечення наразі знаходиться в стадії становлення, а цей напрям наукових досліджень має значні перспективи. Реалізація встановлених в статті головних актуальних напрямів розвитку державно-приватного партнерства у логістичному забезпеченні сил безпеки України надасть можливість підвищити якість логістичного забезпечення.

Однак, з метою зменшення економічних та екологічних наслідків реалізації державно-приватного